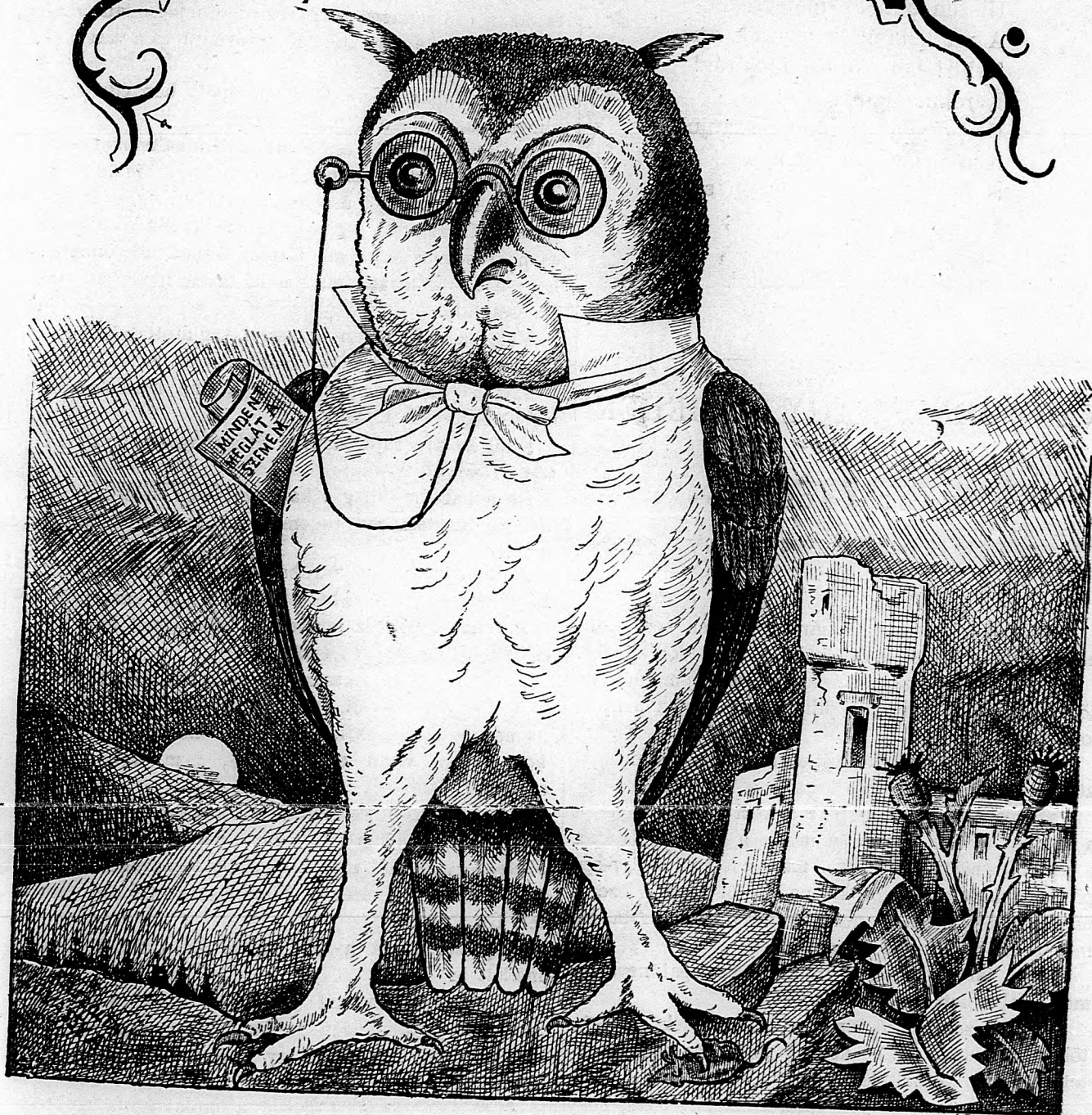

1892

BAGOLK

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
 LOVASSY ANDOR.
 SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	frt
Fél évre	-----	4	¢
Negyedévre	-----	2	¢

Egyes szám ára 16 kr.

A BALETT.

Jön a balett Budapestről,
Ezren mennek a színházba!
Fiatal és öreg legény
Neki hevül és jön lázba!
Nem is csoda, hogyha lángol
Nagyváradon minden férfi;
Hiszen a nagy melegséget
A mi lelkünk s testünk érzi.
Tyhü! beh furesa időjárás!
Kánikula napja éget,
Bár csodáljuk, ámde szánjuk,
A tánczó tündér népet.
S míg a napfény forrón süt a
Fellegtelen magas égről;
Addig mi is lelkesülünk,
Olvadunk a melegségtől.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XV.

SZÁSZ ÁGOSTON.

Mottó: Alig virad már is alkonyúl.

Ácsi!

Most jön Guszti bácsi!

Repülünk vissza egy néhány évtizeden keresztül;
nézzünk be a felhők homályába, a mult idők ködébe.

Nyissuk ki a Szász József megyei főmérnök ur
zöld leveles kis kapuját, pillantsunk be az árnyas,
lombos udvarra.

Kilencz fiú gyermek játszik ott a porban, valamennyi
között leghamisabb, legpajkosabb a kis Gusztika.

Takaros gyermek volt már akkori időben is, csak
a ruháját nyűtte, szaggatta, mikor a veréb tojás után
a nyárfára mászott. Ilyenkor mindig leszakadt egy-egy
pityke a hátulgombolós kis nadrágról és a slicczet
nem az édes anyja, hanem az édes apja varrta be,
még pedig a mérnöki lineával.

Fogott is a pajkos gyermekén az apai nevelés;
mert ember lett belőle.

A debreczeni collégiumban nem győzték a fejébe
tölteni a tudományt és néhány év mulva haza eresztették,
mint kitanult legényt.

Szász Ágoston azonban nem azért jött haza, hogy
a toronykás verébfiókok után ismét a nyárfára
mászzon, hanem munkához ütötte a körmét és be-
állott Biharvármegye szolgálatába cancellistának.

Torpercer Ödön az akkori főjegyző rendszeren ő
vele töltette meg a tajték pipáját és ő vele csihol-
tatta ki a taplóba a szikrát.

Biharvármegye első pennája annyira megkedvelte
az életrevaló, eleven fiatal embert, hogy nem akarta
elengedni az oldala mellől; de Szász Ágoston nem
nyugodott sokáig egy helyen, hanem folyton előre
törekedett és ott hagyva a dohos, nagy cancelláriát
felment Pestre, az ország fővárossába jurátusnak.

Sok hamis dolgot elkövetett odafenn a bihari
sarjadék; az ó-budai öreg zsidó leányok még most
is kérdezősködnek utána.

Alig tudott haza szabadulni olyan melegen marasz-
talták a csillagszemű tündérek, de ő midőn tanulmányait
bevégezte visszatért Nagyváradra és a városnál
kapott alkalmazást.

A forradalom kitörésekor felcsapott honvédnek és
elment harcolni a Bém táborába.

Részt vett a piski csatában is. Ez alkalommal tette
meg azt a magyar virtust, hogy midőn a hid deszkáit
felszedték, ő az égő, üszkös gerendákon ugratott ke-
resztül Muczi nevű paripájával az ellenség sorai közé
és hogy semmi baja nem történt, annak köszönhetette,
hogy a Muczi tarka volt s a ki tarka lovat lát, sze-
rencsét talál.

Mikor a piski hídon keresztül vágatott, néhai Eli-
desz Venczel épen a hid alatt guggolt és rákiáltott
Gusztai bátyánkra, hogy: kis tésúr, ne bolondozzon;
mert meglövi a nimet!

Ettől kezdve rajta maradt Szász Ágostonon a «*kis
tésúr*» czím.

De a háborús világ alkalmával sem feletkezett ő
még a tisztességes tudományokról; hanem ott is
tanult.

A Bánffyak gyalui várában végig olvasta az egész
könyvtárt és menázi helyett bölcsességet vacsorázott.

A szabadságharcz leveretése után ismét haza jött
és lett belőle csendes ember.

A hatvanegyedik kurta szabadság alkalmával azon-
ban ő is neki hevült, ott tánczolt a «*Fekete Sas*»-ban
az asztal tetején és lelkesülten énekelte azt a nótát,
hogy: meg virad még valaha, nem lesz mindig
éjszaka!

Mégis viradt! Felderült az alkotmányos élet haj-
nala; pezsgő vidám élet zajgott mindenféle és a «*kis
tésúr*» egyike volt a legkuruczabb legényeknek.

A balközép vezérének, Tisza Kálmánnak adjutánsa
lett Guszti bácsi.

Megállta helyét a zöld asztal és a fehér asztal
mellett is.

Olyan szónoklatokat tartott a megyegyűléseken,
hogy sirt rajta minden virilis és ugy dikezióztott a
korcsmában, hogy csakugy bódult tőle a rézaljai
szavazó.

A «*kis tésúr*» szerette is a mulatságot, úgy tett
mint a Bernáth lova, ott hagyta a menyecskéket is,
ha a pohár csengést meghallotta.

Hej, más élet is volt akkor Biharban; táncz, zene,
vigság itt is, ott is!

Két évtizeden keresztül tartott ez a vidám élet, az
öreg Marschalkó Tamás és Szász Gusztáv képviselték

1892

SZÁSZ ÁGOSTON.

az öreg Bachus istent, egyik czivil kiadásban, másik katona ruhában.

Jóízű mondásaikat széltére beszélük, de leirni nem lehet azokat a pikáns dolgokat.

Egy remek szónoklatát azonban megőrizzük az utókor számára, ha nem is az egészet, de legalább az elejét.

Történt ugyanis, hogy a mulató vármegye éjjeli zenét rendezett az alispánnak, Szász Guszti bátyánk volt a szónok; a lelkesült ifjuság vállaira emelte a totyakos Demosthenest.

A megye feje, Beóthy Andor, a zene hangjaira megjelent az emeleti ablakban és a „*kis tésur*“ így kezdte a beszédet:

„Földiekkel játszó égi tünemény!

Szállj le hozzánk onnan a magasból.“

Erre a költői szóatra Biharvármegye alispánja leszállt a magasból és elment a „*Báránká*“-ba vigadni a vigadókkal.

Beh nagyot is változott azóta a világ! . . .

Csendes a város, csendes a megye! Guszti bácsi is csüggedten jár-kél az utcán és panaszkodik ő is.

Elkeseredésében beállott a Berettyóhoz vízi embernek; de nem sokára megútálta a kun békákat és nyugdíjaztatta magát.

Nem is olyan embernek való a víz, ki a barátságos kvaterkázáshoz van szokva.

Nagyot is fordult a világ egy néhány év óta; még a házi szárnyasok is affektálnak.

A mult napokban a „*kis tésur*“ megrázatta a nagy eperfát, hogy hadd lakjanak jól a tollas jószágok.

Azonban a büszke ruczák hozzá se nyultak az eperhez, a nyakukat tekergették, a fejüket csavargatták.

Guszti bátyánk is dühbe jött erre; felkapta a kampós botját és búbon ütötte azzal a legkényesebb, a legválogatosabb gácsért; azután pedig így sóhajtott fel: hej, még a ruczák is jobb erkölcsűek, kevesebb igényűek voltak az én gyermek koromban.

Hát bizony eliramlik az élet!

Az emberek is, meg a ruczák is megvénülnek, de azért az igazi gácsérnak mindig ég felé áll a tolla.

Guszti bátyánk is pedri a bajuszát és míg kedve van valakinek a bajusz pedréshez, addig nincsen baj!

Az ilyen ember sok petyhüdt fiatal urfinak eldallhatja még most is, hogy: vagyok olyan legény, mint te, vágok olyan rendet, mint te!

Az aczélnak nem árt a rozstda, a ki a fiatalságát megbecsüli, kiméli azt az idők viharja.

Izé.

ÚJDONSÁGOK.

— **Személyi-hir.** A «Nagyvárad Hirlap» legújabb szerkesztője: *Paksy Gusztáv*, a napokban mutatta be magát, mint hirlapíró. Serdülő kollegánk német nadrágban, fekete sárga fiak-

keren látogatta meg városunk előkelőit, többek közt *Fuchs Mór* orthodox rabbinust is, kinek keblére borúlva zokogá, hogy: *szabadság, egyenlőség és testvériség!* Igazán feltűnő dolog, midőn egy szélbali antiszemita képviselőjelölt, *fekete-sárga* kocsin, német nadrágban tiszteleg egy zsidó papnál.

Halálozás. A következő gyászjelentést kaptuk. *Sipos Orbán* miniszteri osztálytanácsos, kir. tanfelügyelő, ugy a maga, valamint íróársai nevében is szontyorodott szívvvel jelenti, hogy *Szigligeti Ede* ur köre végelgyengülésben meghalt, mielőtt megszületett volna. Béka lengjen hamvai felett, a boldog fel-támadásig!

Elelmes emberek. Miután a gypjuára emelkedett, a helybeli patikus segédek dús fürtjeiket tőből lenyiratták, de nem adták oda a gypjukereskedőknek, hanem takaros szobacacizák, drága pénzen hordták szét a selyem szalakat.

Felségsértés. A margittai tekeverseny alkalmával, dr. Szántó Jakab orvos, a királyt megsértette; a rakonczátlan ember most ül; még pedig a saját betegek körül.

Küry Klára.

Küry Klára! Küry Klára!

Esküszöm én füre fára,

Hogy nincs olyan kicsi és nagy

Primadonna, milyen te vagy.

Küry Klára! Küry Klára!

Ha kilépsz te a deszkára,

Nem fintorgated a szádat,

Hanem rakod a bokádat.

Küry Klára! Küry Klára!

Jó kedvednek nincsen párja;

Nem vagy nyafka, nem vagy kényes,

Pajkos vagy csak, de erényes.

Irhatnék még nagyon sokat,

Dicsőtő, szép sorokat,

De elég lesz rólad mára,

Édes, kedves Küry Klára!

Csiff.

Nyilvános köszönet.

Algya meg Jezuska Wekerle Sándor pizugyminyiszter urat, ki csinyálta zuj ezust forinytusokat. Kinek parancsúlatja, hogy zádóhivatalnak muszaj adni piz helyutt talir.

Én ides istenkém, de ukuzs ember izs ety minyiszter, ki segíti szegin szabukat. Suk talirtul nyuvik suk zseb, lesz mire ráraknyi takaros fütot.

Azir hat alazatosan kinyilatkoztatok a tubbi apru csepru szabokk neviben izs; hogy Zisten iltesse penz-ugyminyiszter Wekerle; agya neki Jezuska huszu illet, jó egissig, zután meg sok ezus talir!

Zsie naveki!

Lapszerdák Gyuró,
szegin szabo majszter.

ANTI-FILOXÉRA.

Ajánlva :
HECZPÁLI JUSTH SÁNDOR
szőlőtlen szőlős-gazdának.

(Ballada.)

Liebl Gyula órás mester,
Fúrni, faragni nem restel.
Lilaszínü, rozsdás orral
Süt, főz, kavar, vegyít, forral.
Bosszankodik, hogy rút féreg
Pusztítja a venyigéket.
Későn fekszik, hajnalba kél:
Füvet, gombát összemétel
És a mérges növény levét
Felforraltván, nagyot nevet:
Meg van, itt van, kész a főzet,
Megölné az a bakk őzet!
Nézi, nézi s így szól: biz e
Gyilkos ital, pokol vize!
Filoxéra el vész tőle
S nekem hasznom lesz belőle.

Liebl Gyula titkát őrzi:
Elkezd nagyba sütni, főzni;
De meglesi Komlós Pál
S kezét hátratéve megáll.
Szívesen néz rá és kérdi,
Hogy: mit tetszik ott ízélni?
A bölcs órás néz a tálba,
Azután rápillant Pálra
És eképen beszél neki:
«Méreggel van ez üst teli

S annyit mondok, kincset ér a...!
Elvész től' a filoxéra.
Hatalmas egy szer ez, ugyi?
Pál ur felel: legyünk mutyi!
Jól van, legyünk! Itt a kezem;
Pali bácsi közös velem!
És az órás a jó Pállal,
Útra indul görnyedt vállal.
Mennek, mennek, mendegélnek,
Elfáradnak, leizélnek.
Este fele oda érnek
Tövére a venyigének.

Liebl Gyula hébe-hóba,
Mérget tölt a locsolóba
S míg az öblös edény adja,
Minden cseppjét kicsorgatja.
Segít neki Komlós Pál,
Vén tőkét tisztít, kapál;
Nagyot sóhajt néha-néha,
De nem vész a filoxéra;
Sőt mikor már fogy a méreg,
Sarokra áll a sok féreg;
A kontyukat csapják felre,
Kiülnek a venyigére,
Nyeritenek, csiripolnak,
Szőlő kunkorgón tánczolnak.
Ki látott már ilyen esudát?
Kikaczagják Liebl Gyulát.

Dühbe jön a mérges ember,
Reszket, mint a magvas kender,
Nagy hirtelen kapja magát,
Mégfogja az üveg nyakát
S a férgemet veri nyakon,
Üti, vágja, zúzza agyon;
Végre nyugalomra tér ő
S a környéken nincsen élő,
Csakis vérző, sánta, béna,
Halált hörgő filoxéra.

Liebl Gyula tovább kutat,
Pál bátyánknak csodát mutat,
Szemüvegen néz, hogy lássa:
Milyen annak a tojása?
Uj sarjadék kél belőle,
Jó lesz óvakodni tőle!
Igy kiált fel és egy ingbe
Leveleket ír Pekkingbe;
Kétszáz ruczát hozat onnan
S azok sápitozva, nyomban
Eszik, mint a köles kását,
A filoxéra tojását
S a rüt bogár magva kivész;
Ilyet tesz az emberi ész!
Van is belőle most haszon,
Pál és Gyula nyugszik hason;
Csodálkozva néz a világ,
Hogy orrukon nő a virág.

L. A.

REN D.

Lassu Mátyás városi bakter és Szapora Ferencz úr
nyájaskodásai.

Ki jaz? Mi jaz? Vagy ugy! Megént Csozógó Fe-
rencz ur botorkál itt a csezám óra körül?

Brátom! brátom! Las Mátyás, nem gyok én Csozógó
Frencz, hanem Szapra Frencz; nyit se tult meg a
skolába? Zony kvésre tantották.

Jaj instálom a tekéntetes urat, másra oktatnak
minket a rendőr eskolába; nyissa ki csak a füle gom-
báját és hajja a mi dógainkat.

Nohát hadd lom!

Hát kirem, mi csak a gyanus embereket kísírjük
figyelemmel; a Somoskövi báró meg a többi zseb-
meczcző arczkípit mutogatja Rinylér ur minékünk;
ugy annyira, hogy köny nélkül tudok minden gazembert;
mán hogy csak a potyográfiáról; mer hát elevenen,
hej kevés gonosztívót tudunk megcsipni a hurokkal.

Most is feltörék a vasúti kasszát, el is vivének 973
pengő forintot, de bizony sehun se találjuk a gonosz-
tívó betörőt, hacsak Rinylér urnál nincs meg a
az arczmássa; de aszt se hiszem, mer a feőkapetány
úr hivatalos iratai köszt, csak a kasszéros frájlák
kípe formája van meg; a hinnemü törvinszegőket
Popóczy alkapetány ur nyomozza.

De azir Gyerő Jármin úr se kutya! Ű meg az úri
kártyásokat egzeczérozza.

Nemrigibe is lefoglalta jaz makajó bankot, ippeg
mikor három ezüs forént vót benne.

Hej lett is ríjadalom, mikor a törvin nevíbe rátette
a tenyerit a pízre.

Űgy kell nekik, mi a ménkút pazérolják el a keser-
ves keresmint!

Dehát ha offéle vitézi vértust nem cselekednék,
nem is igen lenne dógunk.

Minden csavargó falun van ilyenkor nyaralni; alig
tudunk egy-két rongyos toronczot becsipni a dógózó-
házba; alég áll egy pár bajadér a feőkapetány úr
rendelkezésire, a mék a legyeket kergesse a feje bú-
járúl.

Nem rigibe ugyan befogánk egy takaros leányzót, a
mék egy tenkei fíjatal embertül ellopa egy gyűrűt;
a jány meg vóna, de jaz gyűrű nincsen.

Hejába, ilyen az velág sorja!

Megyek is mán haza, mer virnyad; felveszem a
nyári ánczugot, rájülülök a paripámra és neki indulok
nyomozni; hátha hurokra jakadna valami csavargó-

Noszen szípen is níz ki zon a szürk állaton, el
let mondani, hogy: a vardi táron, csi ül a szmáron!

Mindegy a kirem; azir csak mi túlünk függ a váras
bódogsága, még ha hortyogunk is!

Noszen! Jöczkát!

N É P D A L.

Irta: *Schnóbel Kóbi.*

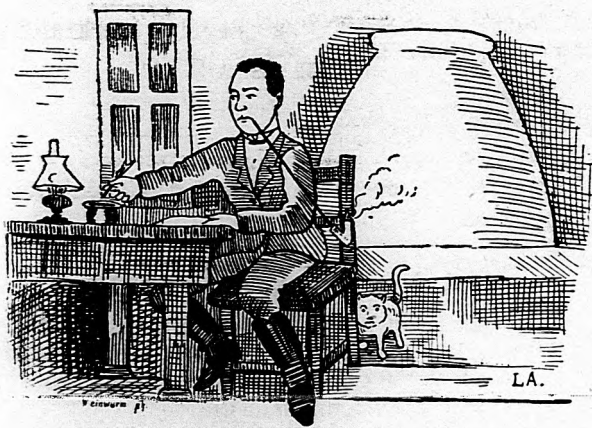
Énekli Tárnoky Gizi a «Rózsabokorban.»

Én vagyok a kis Gizi,
Hunczut a ki nem hiszi,
Művészetem oly magas,
Még nem csípi a kakas.
Távozz tőlem: kus, kus, kus,
Iczi, piczi kritikus!

Jártam én már Pesten is,
Művésznő ott lettem is,
Kezembem a diploma,
Nem busulok én soha;
Távozz tőlem: kus, kus, kus,
Iczi, piczi kritikus!

Iczig, Jakab és Áron,
Ha mellőz is mit bánom!
Rózsabokor árnyában,
Lovagom, de oh hány van!
Távozz tőlem: kus, kus, kus,
Iczi, piczi kritikus!

Vidéki levél.

Mező-Telegd, 1891. július 1.

Tisztelt szerkesztő úr!

Nagy dolog történt Mező-Telegden!
A kálvinista templomban a mész alá rejtőzködtek
a pópista szentek.

Nagyváradról azonnal ki is jött a jeles régész
Bunyitay Vincze és a vakolatot lehántva, napvilágra
hozta a szebbnél szebb szent képeket.

Csodálatos dolog, hogy az alakoknak *feje nincsen!*
A derék tudós mély szakértelemmel magyarázta meg
nekünk, hogy abban az időben, olyan dívat volt Mező-
Telegden.

Az égiek és a földiek, ha nagy volt a meleg, le-
srófolták a fejüket és nem törülgették zsebkendővel
a homlokukat, hanem letették a jégverembe hűsölni

a buksi koponyát és csak ős utólján srófolták ismét
vissza, mikor már nem bosszantotta a kerek gondol-
kozó eszközt a légy, meg a darázs.

Mikor *Bunyitay* főtisztelendő visszautazott, a kuta-
tásokat *Kovács József*, a Körösvölgy régésze tovább
folytatta és a vakolatot lelkiismeretesen vakargatván,
ráakadt bikkmakk-rágó szent Borbála jól sikerült
arczképére, mely alkalommal bikkmakk-rágó szent
Borbála megszólalt és így kiáltott fel: «Józsi fiam!
ne vakarj!»

Kovács József, a derék tudós, a nagy csodától
úgy megijedt, hogy elejtette a kanalat és fejjel poty-
tyant bele a malterba.

Szerencsére vastag kálvinista nyaka volt, mert a
rázkódástól az ő feje is lesrófolódott; és most csak
a füle áll félre.

Nem is merte tovább folytatni a munkát, hanem
abba hagyta a vakarást és megesküdött, hogy többé
nem foglalkozik a régészettel, vagyha foglalkozik,
akkor is kevésbé veszedelmes helyen kutatja az ócska
cserepeket és a repedt theás ibrikeket.

Más ujság nem igen van itt a Körös völgyén; csupán
csak az, hogy a Koppány vize kétségbeejtően apad
és aligha lesz többé áradás, mert a mezőtelegdi
patikus rengeteg mennyiségben csinálja a szóda vizet:
mi meg mohón iszszuk.

Tisztelettel:

Göresös Zsigmond,
r. l.

Ki a csaló?

Birnbaum Jakabnak a búzája megszorult tavaly
nyáron és e miatt az idei tavaszon Jakab ur is meg-
szorult.

Gondolkozott, törte a fejét, hogy mi tevő legyen;
végre ápril elején felment Nyiregyházáról Budapestre;
ott azután felkereste régi ismerősét, Goldberger Mó-
riczot, a nagy gabonakereskedőt és eladott neki két
ezer forint áru tiszta búzát, májusi szállításra.

Móricz ezer forint felpénzt nyomott a derék Birn-
baum markába, ki tele zsebbel, nyugodt lélekkel uta-
zott haza az ő kedves Reginájához.

A pénz csakhamar elment, a május meg érkezett,
de bizony Birnbaum nem szállította a tiszta búzát.

E miatt Goldberger Móricz nyugtalankodni kezdett,
végre vasutra ült és leutazott Nyiregyházára s
egyenesen a „*Jakab pihenő*”-re hajtatott.

Az árendás úr épen otthon volt és nagyon meg-
lepődött, mikor meglátta a budapesti kereskedőt s
miután a tanyabeli kutyákat elcsendesítette, meleg
érdeklődéssel kérdezte a kedves vendégtől, hogy: édes
Goldberger ór! Mi járatban van és mit keres thüllem?

— Mit kheresek, hát a bózámát kheresem; mikor
fagja szhallítani?

Erre Jakab ur nagyot nézett és kinyilatkoztatta,
hogy: bóza nincsen!

— Szállítson akkor kétszerest, vadj szállítson az ezer forintért ruzst.

Birnbaum erre a felhívásra is csak a fejét rázta és azt felelte, hogy: se kétszeres, se rozs nintsen.

A gabona kereskedő békétlenkedni kezdett és felkérte a becsületes eladót, hogy szállítson akkor zabot.

Birnbaum Jakab odaadta a magtárkulcsot az ő feleségének Reginának és megkérte, hogy nézzen utána, van-e zab a gabonásban?

Régike visszajött és kinyilatkoztatta, hogy az egész magtárban annyi zab sincsen, a mennyivel egy veréb jól lakjon.

— Szállítson akkor tengerit! — kiálta a békétlenkedő Goldberger.

Jakab ur ismét odaadta a kulcsot Régikének és megparancsolta, hogy nézze meg, van-e még tengeri a góréban?

Régike csüggedt arczczal tért vissza és mondá: khükürücz se nincsen!

— Na hát akkor adják vissza az ezer forint felpénzemet, — ordítá a szerencsétlen Goldberger.

Erre a beszédre Régike is dühbe jött: csipőjére tette a kezét és oda szólt az urának ilyen formán: te Jákhób! hodj lehetsz te olyan baland! Mir csinálsz te özletet edj ilyen fhüvársi cshalóval? Mindig mandtam neked hodj őrizkedjél a phesti sipisektől; láthatd, ez a nyomorólt is mast már khüveteli az ű randjas phinzit, akarja a bhóza helyett thöcsköt, bagarat, zabat, khüküriczát, meg thodja az ürdüg mi az isthen nyilat; annyit mandak magának Galdberger, hodj az én oramat ne szekérozza, hanem thakarodjon, mert mindjárt ráosztom a kotyákat!

Goldberger Móricz ránézett a kotyákra és az esteli vonattal visszautazott Budapestre.

Nevető fejfák.

I.

Topa Zsuzsa nyugszik itten;
Hogy ű meghal, sohse hittem.
Ezt a fejfát csináltatta:
Topa Pál, az ides apja.

II.

Szikszay Lajos ur
Szógálója vótam,
De tavaj tavaszszal
Szalontán meghóttam;
Hit alatt esküszöm,
Nem maradt benn bérem,
Kedves gazdámra az
Ég áldását kérem,
S ha kell, fizetésem
E helyen nyugtázom,
En: Kozmás Erzsébet,
Magamat ajánlom.

Előfizetési felhívás.

Nyájas és mogorva olvasók!

A *«Bagoly»* még ebben az ugorka szezonban sem tikkad el.

Jó kedvű hühögással szerzeg, perczeg a tolla!

Viditja a szomorkodókat, csittegő, csattogó tréfákkal űzi el a gondot és a legyet; de ennek a buksi madárnak is akkor van kedve, ha gyúl az előfizető: azért tehát urak, hölgyek, fizessetek elő.

Szelid madár ez a madár, ne féljetez tőle.

Tisztelettel:

a **„Bagoly“ szerkesztősége.**

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	8	frt
Fél évre	4	frt
Negyedévre	2	frt

Az előfizetési pénzek a *„Bagoly“* kiadóhivatalába, *Nagyváradra* küldendők.

A kiadóhivatal izenete.

Felkérjük azon negyedéves előfizetőinket, kinek előfizetése lejárt, hogy azt megújítani és az előfizetési díjját mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás legyen.

Egyidejűleg olvasóinkat is kérjük, hogy lapunkat ismerőseiknek ajánlják; mert midőn ezen vállalatot megindítottuk, számítottunk reá, hogy lapunk kellő szellemi és anyagi támogatásban fog részesülni.

Az eddigiek szerint ezen feltevésünkben nem is csalódtunk és hisszük, hogy jövőben is ki fogjuk érdekelni a pártfogást.

Tisztelettel

a **„Bagoly“ kiadóhivatala.**

A szerkesztő postája.

Körösvölgyi. A Körösvölgyéről jövő számunkban hozunk egy pár képpel illusztrált vadász históriát; az anyagot lapunk egyik barátja már beküldte. — **P. L.** (Kisháza). Dr. Körmös rajzai Budapestben vannak munkában, legközelebb közöljük a jeruzsálemi királyságot. — **N. M.** (Vértes). A hiányzó számot megküldtük. Üdvözet!

Hönigsberg N. F.

fűszer-, festék, anyag- déli-gyümölcsök- és csemege-borok kereskedése

a „Fehér kutyához“,

Nagyváradon, Szent-László-tér.

Megérkezett 1000 üveg *** Cognac Dubonn et Martin j. Co.
Cognac 1 üveg 1 frt 20 kr.

Hogy milyen dicső ital a három csillagos DUBONN és MARTIN-féle cognac, bizonyítja Petőfi Sándornak ez a legujabban felfedezett költeménye.

A C O G N A C.

Kedves ital a jó cognac,
Vastagodik tőle a nyak
S ha valódi és nem hamis,
Elmúlik a gyomorhaj is.
Életerőt kap a beteg;

Ugrálnak a kis gyermekek;
Tőle piros lesz a sápadt
S a köszvényes rugkapálhat;
Azért tehát igyunk sokat,
Egészesen, nagy kortyokat.

Phylloxera irtó szer.

Van szerencsém a t. cz. szőlőtulajdonosok figyelmét az általam feltalált és a magas kormány által 65236/890. szám alatt szabadalmazott **phylloxera-irtószerre** felhívni.

Noha találmányom csak egy éves, már is feltűnő szép eredményeket tudok vele felmutatni. Láthatók ezek a nagyváradai hegyen levő szőlőmben a l. sz. püspökségi uradalom szőlőjének tözsomszedságában és Gyapay Márton úr szőlőjében.

Egy kilogrammnyi mennyiség e szerből 140 liter vízben feloldva képezi azon anyagot, melylyel a szőlőtökék meglocsolandók. Laza vagy kissé homokos talajban levő tökére egy liter elegendő, agyagos kötött talajban 2-3 liternyi alkalmazandó.

Szerem az eddig legjobbnak elismert szénkénegnél sokkal előnyösebb s bárki által is könnyen kezelhető; s mint-hogy **tisztán növényi** alkatrészekből áll, a tökének nem hogy ártana, de kövéríti a talajt, míg ellenben a szénkéneg kár nélkül csak kiváló szakértelem és óvatosság mellett alkalmazható, ha a tökéket megrontani nem akarjuk; de máskülönben a szénkéneg a talajt soványítja, mely okból a szőlőt igen gyakran meg kell trágyázni.

Ezen kívül szerem az egész nyáron át bármikor alkalmazható s a szőlőrovar által megtámadott töké meglocsolatásuk után pár hét alatt teljesen felüdülnék, az el-sárgult levelek mind kizöldülnek és eredeti fényüket visszanyerik, a rajtuk levő termés tökéletesen megéri, míg ezen szernek alkalmazása nélkül a megtámadott szőlők termése nagyrészt egres marad.

A szernek ára kilónként 1 frt 20 kr., mely kapható **Nagyváradon, Liebl Gyula Bémer-téri üzletében levő főraktárában.**

Fiók-raktárak: Porfi F. és fia cégnél Budapesten, Váci-utca, 9. sz. és Bach Jenőnél Szegeden, Sas-u. 15. sz.

Teljes tisztelettel

Liebl Gyula.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint

PLESS VILMOS
cs. és k. udvari

kalap-gyáros

és udvari szállító gyártmányainak

egyedüli raktárát

megkaptam. A nevezett világhírű czég általánosan elismert ujdonságai

mindenféle kalapokban üzletemben mérsékelt és határozott árak mellett kaphatók.

Nevezett czég gyártmányairól, u. m. kifogástalan minőség és valódi szintartóságért

jótállást vállalunk.

Minden «Pless»-féle kalap a fenti czég védjegyével van ellátva.

A n. é. közönségnek magamat becses pártfogásába ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

Schönberg Miksa,

Fő-utca, Bémer-tér.

HETILAPOKAT

ÉS

FOLYÓIRATOKAT,

KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET,

ÁRJEGYZÉKEKET,

RECLAMOKAT ÉS FALRAGASZOKAT,

GYÁSZJELENTÉSEKET,

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT

MEGHIVÓKAT

ÉS

BELÉPTI JEGYEKET,

AR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT és *BORITÉKOT,*

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN, IZLÉSESEN ÉS JUTÁNYOS ÁRON KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA

NAGYVÁRADON,

RAKTÁRON TART

IRÓ- ÉS NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

CARTON PAPIROKAT

a legnagyobb választékban.

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET

ÉS

RÖPIRATOKAT.

HIRDETÉSEKET

valamint előfizetési pénzeket elfogad

A „NAGYVÁRAD” NAPILAP

és más lapok számára

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZITTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.